ANUL IX. — Nr. 2324 10 BANI EXEMPLARIUL MERCURI 17 APRILIE 1885.

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE:
In Capitală: Pentru 1 an 30 lei; 6 luni 15 lei; 3 luni 8 lei.
In Districte: „ 1 an 36 lei; 6 luni 18 lei; 3 luni 10 lei.
In Străinătate: „ 1 an 48 lei; 6 luni 24 lei; 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunciuri și Reclame a se adresa:
In România: La administrațiune, *Tipografia Ștefan Mihălescu*, Strada Covaci, Nr. 14 și la corespondenții ziarului din județe.
In Paris: La *Societe Havas*, place de la Bourse, 8.
In Viena: La *Heinrich Schalek*, I, Wollzeile, 12, Biuroul Central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.
In Hamburg: La *Adolf Steiner*, Gänsemarkt, No. 58, Biuroul de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE:
Linia mică pe pagina IV . . . . . 30 bani.
Reclame pe pagina II-a 5 lei. | Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Scrisorile nefrancate se refusă.
Articolii nepublicați nu se inapoiază.
Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

OBSERVATORIUL METEOROLOGIC
Buletin atmosferic, Marți 16 Aprilie

Elemente climatice	ERI 2 ore p. m.	ERI 8 ore séra	AZI 8 ore dim.
Temperatura aerului la umbră	22,8	15.8	15.6
„ „ maximă.	—	23.8	—
„ „ minimă.	—	—	6 7
„ „ fără apărător	26.6	13 7	20.4
Barometrul redus la 0°	753.6	752 7	753.0
Tensiunea vaporilor in milimetre	89	8,4	8 2
Umezeala relativă in procente	42	65	65
Vêntul direcția dominantă	ESE	ESE	E
Vêntul iuțeala medie.	4.6	3.0	2.6
Evaporațiunea apei	0 8	0.7	0.3
Ploaia.	0.0	0.0	0.0
Actinometru (0-100).	54.3	—	62.8
Nebulositatea (0-10)	2	0	0

Aspectul zilei:

Eri. Senin toată ziua și noaptea. Vênt slab. Soarele a strălucit 12 ore.

Astăzi dimineață. Roua multă, senin. Vênt slab. Barometru stationar.

Directorul Observatorului: *St. Hepites.*

NOTA.—Temperatura este dată in grade centigrade și media calculată prin formula $\frac{8\,a+2\,p+8\,p+Min.}{4}$

înălțimea barometrului in milimetre de mercuriu. Iuțeala medie a vêntului este dată in metre pe secundă. Evaporatiunea apei și ploaia sunt socotite in milimetre de grosime. — Gradul de claritate a cerului se măsoară cu grade actinometrice, socotite 0 grade la intuneric și 100 grade, atunci când cerul ar fi cu desevêrșire fără nori și in atmosferă n'ar fi vapori de apă. Nebulositatea este măsurată de la 0 la 10; cifra 0 inseamnă un cer cu totul senin, iar 10 arată un cer cu desevêrșire acoperit de nori.

ȘTIRI TELEGRAFICE

din ziarele streine.

Berlin, 25 Aprilie.

Situația e cu totul neschimbată. Amânarea resolvări cestiunii de graniță permite să se spere intr'o soluțiune pacifică, der tot odată prin aceasta se apropie și pericolul de rĕsboĭ, de oare ce ambele puteri au timp sĕ se pregătească.

Manifestul Emirului din Afganistan, publicat de foile ruse, și prin care declară că nu vrea să permită Rușilor trecerea prin Afganistan, se consideră de apocrif.

Berlin, 25 Aprilie.

«Vossische Zeitung» spune că se vorbește despre o ințelegere franco-rusă. In Camera Comunelor se bănuește chiar o alianță franco-rusă.

Roma, 25 Aprilie.

In cercurile guvernamentale italiene se declară de neadevĕrate știrile foilor engleze asupra unor negocieri anglo-italiene cu scop de a se trimite trupe italiene in Egipt; deasemenea nu e adevĕrat, că prințul de Wales ar voi să vie la Roma. In acest moment de criză serioasă pentru Anglia moștenitorul tronului cu greu va părăsi țara.

Constantinopol, 25 Aprilie.

Comitetele bulgare, cari lucrează pentru organizarea unei agitațiuni in Macedonia și in teritoriele limitrofe, recrutează aproape pe față oameni, cari vor forma bande și intrând in provinciele invecinate vor provoca rescóle.

Agenți secreți ai acestor Comitete contrieră toată Macedonia, spre a se pune in contact cu locuitorii și a'i indemna să se rescoale contra autorităților. Sub masca de colportori și vânzători de mărunțișuri acești agenți caută a cunoaște topografia provinciei, spre a putea servi de călăuze bandelor in momentul oportun. Unii din ei se stabilesc prin satele macedonene și in aparență exercita câte o meserie. Din când in când trec granița spre a da seama de resultatele agitațiunii lor secrete. Autoritățile otomane observă mișcările acestor oameni și iau măsurile necesare, ca la timp să poată intimpina in mod eficace o eventuală invasiune in Macedonia a menționatelor bande.

Constantinopol, 25 Aprilie.

Suburbia Kadikioi, situată in partea asiatică a Constantinopolei, a fost săptămâna trecută teatrul unor escese contra ovreilor. Creștinii îi acuzau că au insultat religia creștină. Un ovreu fu arestat, dar constatându se că era nevinovat, a fost liberat după trei zile, insă i s'a zis să plece din Kadikioi. Al doilea caz fu mai grav. Creștinii năvăliră asupra ovreilor, le sparseră uși și ferestri și îi maltratară. Poliția interveni și restabili ordinea; mulți ovrei fură adăpostiți intr'o baracă. A doua zi, duminecă, creștinii siliră pe ovrei să părăsească Kadikoi.

Londra, 25 Aprilie.

Corespondentul din Viena al ziarului «Times,» comunică foiie sale, că comitele Kalnoky ar fi zis ieri către un diplomat, că speranța sa in menținerea păcii a devenit foarte slabă.

Serviciul telegrafic al „Rom. Lib."

27 Aprilie 1885 3 ore seara.

Constantinopol, 27 Aprilie.

Cale indirectă. — Poarta urmează a rĕmâne in espectativă in fața diferendului anglo-rus; tot-deodată pare că inclină intr'un mod sincer spre neutralitate, mai cu seamă de când i s'a dat instiințarea din partea Franței, Austriei și a Germaniei in privința deschiderei Dardanelelor.

Cercurile diplomatice consideră mânținerea păcii ca asigurată, cu toate greutățile.

Berlin, 27 Aprilie.

„Gazeta Națională", spune că impĕratul a primit o scrisoare din partea Țarului care zice că nu conservă decât puțina speranță de a mânține pacea.

Ziarul adaogă tot-deodată că este cu putință de a vedea situațiunea imbunătățindu-se mai tărziu.

Londra, 27 Aprilie.

Circulă știrea că Englitera ar fi propus din nou să supue unui arbitragiu incidentul din Pendjeh.

«Times» consideră chiemarea ambasadorilor din Londra și din St. Petersburg ca aproape neinlăturabilă; totuși, după părerea sa, această chiemare n'ar implica o declarațiune de rĕsboiu imediată.

„Times" adaogă că dacă se incepe resboiul, protestările nu vor impiedica flota engleză să pătrunză in Marea-Neagră; de alminterea crede că Rusia poate fi lovită și in alte puncte.

Cair, 27 Aprilie.

D. Saint-René, representantul Franței, a fost obiectul, la sosirea sa in Alexandria, unei manifestațiuni intusiaste din partea intregei colonii europene.

Roma, 27 Aprilie.

Un detașament al garnisonei italiene din Masauah a ocupat Arkiko la 21 Aprilie.

(Havas).

A se vedea ultime știri pe pagina III-a

Bucurescĭ, 16 Aprilie

Cultura fetelor a fost mult timp negligiată la noi. Chiar astăzi, pentru desvoltarea intelectuală și formarea moravurilor acestei prețioase jumĕtăți din familia românească, afară de școalele primare, nu există decât trei internate secundare și tot atâtea externate, plus câte-va școli profesionale și Azilul Elena-Doamna.

Am susținut cu multă mulțumire școalele profesionale, unde o mulțime de copile din popor au invĕțat și invață ceva carte, dar au putut câștiga o meseriă, care le face să câștige intr'un mod onorabil esistența lor și a familiei lor. Tot ce s'a făcut mai bine in invĕțământul copilelor, până acum, este poate aceste școale profesionale, de cari va fi legat cu recunoștință numele ministrului G. Chițu.

Cele-alte școale, internatele secundare, cari au o existență destul de vechie, și externatele, cari funcționează de vr'o cinci ani, lasă incă mult de dorit in organizațiunea lor. Cu deosebire internatele centrale n'au știut să rĕspundă la menirea lor.

Aceste școli trebuiau să aibă o organizare de institute pedagogice cari să formeze institutoare. Acest punct de vedere insă a lipsit la alcătuirea programelor și la numirea personalului didactic, cum pare că a lipsit chiar la constituirea școalelor normale de băeți. Am pus pe chărtiă vorba și n'am căutat mijloacele prin cari să realizăm scopul propus. Invĕțăturile nu se fac intr'ĕnsele cu tendința de a forma institutoare bune, practica pedagogică lipsește, materiele sunt grămădite fără destulă chibzuială. Este necesitate de a se revizui organizare și programe, de a se da acestor școli mijloacele de a deveni bune institute pedagogice. Alt-fel nu ințelegem pentru ce Statul intreține internatul și nu se mărginește numai la externate, unde cel puțin se pot folosi mai multe copile de invĕțătură.

Dar nici externatele nu rĕspund la menirea lor. Aceste școli trebuesc să dea fetelor o instrucțiune secundară, care să ridice pe de o parte nivelul cultural al femeii și să exercite ast-fel o fericită influență in civilisarea familiei, iar pe de alta să pregătească pe copilele talentate, pentru studii mai inalte.

Ne aducem aminte discuțiunile, ce se incepuseră acum câți-va ani intre aceia cari voiau să identifice cultura femeii cu a bărbatului și să creeze licee cu latinească și cu grecească și pentru fete,—și intre aceia cari, convinși de menirea destinată a femeii in societate, reclamau un invĕțământ secundar complet care să dea fetelor o desvoltare intelectuală modernă, in vedere cu scopul mai sus menționat. Lupta de principiu a fost câștigată de aceștia din urmă, dar scopul nu s'a putut ajunge din cauza pripitei programe de studii ce s'a combinat cu repeziciune.—Și această programă cu intreaga organisare a acestui invĕțământ trebuesc revĕzute, spre a lămuri mai bine scopul și a combina mai lămurit mijloacele ce conduc la acest scop.

In anul ăsta vom avea primele absolvente ale acestor școli. Ce au să devină dĕnsele?

De sigur, că atâtea aspirante la catedre de institutoare. Dar ele n'au cultura pedagogică, cu practica necesară, de a fi bune institutoare. Deci mai nici un câștig pentru școalele primare. — Apoi cu invĕțătura dobîndită, in externate, nu se va putea trece in școalele superioare pentru a urmări o cultură mai inaltă. — Și dacă aceste școli nu urmăresc nici ținta de a pregăti institutoare, nici pe aceea de a inlesni trecerea la invĕțământul universitar, ce alt scop urmăresc dĕnsele? P'acela de a forma femei mai culte, factori mai folositori familiei? Bun și nobil ar fi și acest scop; dar atunci este iarăși necesar a combina programele lor către acest scop.

Nu va fi sosit oare timpul ca să ne ocupăm și de cestiunea culturei fetelor? Noi credem că da, și facem apel atât la părinți, cât și la persoanele competinte in materie, ca să discute această cestiune, să propună vederile lor și să indemne pe Stat la o reformă, care să facă ca aceste școale să devină mai folositoare societăți românesci, de cât sunt astăzi.

In două cuvinte, opiniunea noastră ar fi, ca internatele centrale de fete să se transforme in adevĕrate institute pedagogice, care să ne dee bune dăscălițe de școalele primare, iar externatele să devină niște licee reale, din cari să nu lipsească cunoscințele necesarie in buna administrare a casei.

Aceste idei le vom desvolta, cu altă ocaziune, arătând organizarea ce le-ar conveni acestor școli, in vedere cu mărețul rol al femeii in familie și in societate.

CRONICA ZILEI

Sâmbătă, 13 ale curentei, la orele 6 seara, AA. LL. Principii Ferdinand și Carol de Hohenzollern, insoțiți de d-nii profesori major de Schilgen și Păun, au sosit cu vaporu la Turnu Severin de unde au plecat cu trenul de seara spre București.

Duminică, la orele 8 dimineața, trenul ce conducea pe Altețele Lor intră in gara Pitești, unde se afla d. I. C. Brătianu, președinte al Consiliului, care a salutat de bună sosire pe Altețele Lor.

La orele 11 și 20 minute trenul intră in gara de Nord.

Aci se aflau MM. LL. Regele și Regina veniți spre a intâmpina pe Augustii Lor Nepoți, cari luând loc in trăsură impreună cu Majestățile Lor se indreptară la Palat.

La orele 2 după amiazi, M. S. Regina și AA. LL. Principii Ferdinand și Carol, au mers la Ateneu, unde au asistat la concertul dat de societatea filarmonică română.

Ieri s'a inceput recensemêntul populațiunei din toată țara.

In București, pe lângă agenții fiscali și polițienești, 55 de oficeri inferiori și 82 de sergenți dau ajutor la facerea acestei operațiuni, care va fi terminată in 5 zile.

D. Petre Cernătescu a trimis „Națiunii" această scrisoare:

Do nnule Director,

Avênd a face o conferință astăzi la 2 ore după amiazi, conform cu programele ce s'a stabilit la deschiderea conferințelor pentru perioada acestui an, cu surprindere vĕzui că sala Ateneului este, la aceeași oră, dată Societății „Concertul simfonic"; se cădea să mi se fi cerut consimțimêntul meu or să fi fost măcar prevenit!

Aceste rânduri vor servi atât ca esplicare pentru inteligentele public al conferințelor, cât și ca *plângere* la adresa acelora cari au datoria de a observa drepturile conferențiarilor.

Rugându-vĕ de a insera aceste puține linii in stimatul d-v. ziar, bine-voiți de a primi asigurarea sentimentelor mele de gratitudine și de inaltă consideratiune.

P. I. Cernătescu.

București, 14 Aprilie 1885.

Ni se comunică plăcuta veste că d. Em. Culoglu, prefectul județului Ilfov, a luat toate măsurile pentru terminarea șoselelor de comunicațiune intre comunele acestui județ.

Alaltă-seară MM. LL. Regele și Regina au făcut o plimbare cu trăsura prin oraș cu tinerii principi Carol și Ferdinand.

Alaltă-ieri, la capela engleză din Capitală, s'a cântat pentru reposatul C. A. Rosetti un imn funebru.

Se pretinde că Dumitru Ștefănescu, fostul perceptor, care fusese arestat la gară cu o scrisoare amenințătoare in contra d-lui prim-ministru, n'ar fi in toate mințile.

Palatul regal din Capitală va fi iluminat cu electricitate de la 15 Septembre inainte. O casă comercială din Viena e insărcinată cu predarea și instalarea aparatelor.

Ministerul Domeniilor va plăti pentru aceste aparate 61,000 de lei.

Tribunalul de Ilfov a condamnat numai pe unul din scopiții trași inaintea justiției, pe Ivan Zelentoff.

El va sta trei luni la Văcărești și va plăti și 100 de lei amendă.

Decedatul comerciant I. G. Manu, pe lângă cei 10,000 de lei lăsați societății *Provedința*, a testat 4,000 de fiorini ca să se facă o casă de caritate in curtea bisericii Sf. Treime din Brașov, orașul sĕu natal, in care să se adăpostească opt femei sărace și 6000 de fiorini pentru intreținerea lor.

La un mezat ce s'a făcut zilele acestea la Paris un american bogat, adunător de arme vechi, ar fi cumpĕrat o sabie cu inscripție in caractere cirilice, care a fost a principelui Brâncoveanu.

„Românul" află că Duminică, d. Mihail Kogălniceanu s'a dus la cimitirul Belu și a depus o coroană pe mormântul lui C. A. Rosetti.

Joui se va ține la ministerul domeniilor licitațiune pentru arendarea mai multor moșii pe perioada 1886—96; și Vineri pentru rearendarea moșiilor ai căror arendași au fost deposedați.

Pe linia Ploești-Predeal s'a făcut incercare cu frâul *Vistinghous*, in prezența Consiliului de administrațiune al căilor ferate.

Incercarea a reușit, așa că trenul mergênd cu o viteză de 70 kitometre pe oră, indată ce s'a pus in mișcare frâul, trenul s'a oprit la o distanță de 225 metri de la inceperea funcționărei, iar la iuțeala de 60 kilometre, frâul a oprit trenul la o distanță de 140 metri și in fine la 40 kilometre după un percurs de 70 metri.

Duminică 14 curent, au ars in Câmpina șapte case, fabrica de fierărie a prințului Bibescu și o biserică.

Incendiul a provenit din imprejurarea că un țigan a impușcat o cioară de pe acoperișul bisericii, care (acoperiș) era de șindrilă.

D. S. P. Radianu, inspector domenial, fiind insărcinat de către ministerul domenielor a face o cercetare pe țĕrmul Prutului spre a constata dacă există sau nu locuste, d-sa a visitat zilele trecute acea localitate, incepênd de la Galați pe lângă lacul Brateșul, la Tuluceștĭ, Frumușița, Oncea și Rogojeni unde a găsit că nu esistă locuste incuibate in sol, dar pe țĕrmul dunărean in Dobrogea, in fața Basarabiei, esistă deposite de ouă de locustă.

S'a propus, spune „Voința Națională", mai multe măsuri pentru distrugerea capsulelor ce conțin ouă. Intre aceste măsuri cea mai nemerită se pare a fi aceea de a ara pământul pentru a scoate acele capsule la suprafață, și apoi a așterne un strat de ierburi uscate și a le da foc. Și pentru ca sa se ajungă la un resultat eficace, guvernul român va interveni pe lângă guvernul rus ca să ia și el asemenea măsuri in Basarabia, unde se află asemenea deposite de ouă de locuste.

In București, de la 7 până la 13 Aprilie s'au născut 125 copii (din cari 17 evrei) și au murit 120 oameni (printre cari 6 evrei).

Prin urmare populația Capitalei s'a sporit in aceste șase zile cu 5 indivizi.

Imormêntarea lui C. A. Rosetti

(10 Aprilie 1885)

Discursul d-lui Giani

Când o stea dispare de pe firmament, cerul nu se intunecă, căci nenumĕrate sunt globurile luminoase asupra căror ne putem aținti privirile; când piere o stea de pe cerul patriei noastre un intuneric mare se produce, *căci nici o altă lumină n'o poate inlocui.*

In timp de o jumĕtate de secol *acel ce nu mai este* a fost o facă vie și mărețăță, care a luminat calea prin care s'au condus destinele țĕrii. Și astăzi acel care in inima lui mare a imbrățișat omenirea intreagă, fără să peardă un minut din vedere interesele și drepturile naționale, acel care, nestrămutat in principiile și doctrinele sale, a lăsat tot-d'auna libertățeĭ câmpul deschis fără alte margini de cât aceea pe care o impun indatoririle liber primite; acel a cărui viață intreagă de abnegațiune și de sacrificii a fost consacrată țĕrii și omenirei, sprijinind pe cei slabi și asupriți, care a indurat esilul și mizeria, revărsând asupra tutulor celor ce-'l inconjuraŭ de *aproape sau de departe* comorile nesfîrșite ale inimei sale nobile și generoase; astăzi patriotul care a pus cel d'ântĕiŭ mâna spre a făuri coroana de otel cu care ne mândrim, cetățeanul fără seamăn care un singur moment nu a șovăit *pentru că a trăit cu țara și pentru țară*, astăzi omul de bine neprețuit nu mai este!... C. A. Rosetti a incetat din viață!... Nu, nu fraților! C. A. Rosetti trăesce și va trăi vecinic intre noi.

Soție adorată, care i-ai incălzit viața cu raza dragostei tale, cu surâsul tĕŭ divin și alinător al tuturor durerilor sale omenești, copii pe capul căror el a pus speranțele tinereții sale și credința sa in viitor, amici cari ați insoțit in lupta uriașă ce el a purtat contra prejudecăților și mizeriilor trecutului pentru *libertate și națională*, *și care nu v'ați intors un singur moment de la adevĕr și dreptate*;

www.dacoromanica.ro

voĭ ţĕranĭ romănĭ pentru ale căror drepturĭ s'a luptat neobosit şi v'a îmbrăţişat in ultimul sĕŭ suspin impreună cu familia sa; voĭ simţiţĭ cu toţiĭ că C. A. Rosetti trăeşte incă şi va trăi vecinic in inimile noastre prin voinţa sa nestrămutată

Veniţĭ, veniţĭ tinere mlădiţe ale generaţiunilor viitoare din toate unghiurile ţĕrii, ale căror suspine găseaŭ un ecoŭ in inima sa cea mare; veniţĭ să invĕţaţi ce poate voinţa unuĭ om liber luminată de focul sacru al adevĕruluĭ şi al dreptăţiĭ. «Voeşte şi veĭ putea» a fost deviza luĭ!

Rosetti a voit şi presa română, pentru a cărui libertate a luptat *până şi in urmă*, s'a intemeiat.

A voit şi şcoala s'a desvoltat, şi limba s'a purificat, şi teatrul a luat naştere, şi comerciul şi-a luat sborul, şi ţĕranul a rĕsuflat, şi femeia română s'a inălţat şi a căpătat drepturile sale, şi democraţia s'a intemeiat, şi libertatea a prins aşa rădăcini in cât nimenĭ nu va cuteza măcar a i-le mai atinge.

Opera luĭ măreaţă nimenĭ nu va indrăsni a o surpa, şi voĭ, voĭ toţĭ in mânile cărora trece moştenirea sa, voinţa sa nu vĕ opriţĭ dinaintea nicĭ uneĭ amărăciuni a vieţeĭ, căci nu pentru el s'a scris versurile neperitoare:

„E mult mai cald pământul de cât o imbrăţişare
„A celor ce in viaţă i-aŭ dat *unit iubiţĭ*;
„E mult mai blând mormântul de cât palatul mare
„Şi vermiĭ ce-'l vor roade sunt mult mai omeniĭ".

DECRETE

Sunt numiţĭ:

D. Al. Alexandrescu, in funcţiunea de şef de biuroŭ in cancelaria prefecturei judeţului Vlaşca, in locul d-luĭ P. Bălănescu, incetat din viaţă.

D. Timofte Şoarec, fost poliţaiŭ, in funcţiunea de comisar poliţienesc la gara Piatra din judeţul Neamţu.

D George Bengescu, secretar de legaţiune clasa II, este inaintat la gradul de secretar clasa I şi numit in această calitate pe lângă legaţiunea din Paris, in locul d-luĭ A. Odobescu, demisionat.

S'a incuviinţat regularea drepturilor la pensiune a d-lor căpitanĭ Constantin Paladi, Năstase Popovicĭ, Nicolae Culiţă şi Amărăşteanu Stan; Dimitrie Rădulescu, administrator clasa I; Dimitrie Mihăescu, taxator la vamă; Petrovicĭ Petrovan Ion, colonel; Ioan Greceanu colonel, Elena, Ecaterina şi Angelina luĭ Gavril Popescu, şef de biuroŭ.

D. Eustaţiu Măcărescu, actual ţiitor de registre, in direcţiunea contribuţiunilor directe, s'a inaintat in funcţiunea de comptabil.

D. T. I. Radovicĭ, actual compabil la percepţie in Capitală, se numeşte in funcţiunea de sub-casier la casieria generală a judeţuluĭ Ilfov, in locul d-luĭ I. Petrescu, demisionat.

D. Eugeniu Uhrynowschi, bacalaureat şi doctor in ştiinţele politice şi administrative, este numit controlor fiscal, in locul d-luĭ C. Branovicĭ, demisionat.

D C. Olteanu, actual şef-perceptor vamal clasa I, s'a numit administrator al caseĭ de credit agricol din judeţul Dolj, in locul d-luĭ C, G. Peşacov, demisionat.

D. George Andricu, licenţiat al facultăţeĭ de drept din Bucureştĭ şi absolvent cu diplomă al şcoaleĭ de ştiinţe politice din Paris, se numeşte in funcţiunea de şef de biuroŭ in direcţiunea comptabilităţeĭ generale a Statuluĭ, in locul d-luĭ I. Audonescu, trecut in altă funcţiune.

D. Gr. Petroniu, doctor in drept, actual advocat public, este numit comisar al guvernuluĭ pe lângă creditele fonciare din Bucureşti, in locul d-luĭ D. Teodorescu, demisionat.

S'a inaintat la gradul de sub-locotenent in rĕservă, pe ziua de 10 Aprilie 1885, sergentul bacalaureat Trişcu Mihail din regimentul 2 artilerie, la corpul 1 de armată.

D. Dimitrie Grigorescu, registratorul divizieĭ IV de infanterie s'a destituit din această funcţiune pe ziua de 23 Martie 885, de când a părăsit serviciul fără niciun motiv legal.

S'a aprobat ca sergentul-major Patriciu Nicolae din regimentul 21 de dorobanţĭ şi sergentul cornist Oancea Ioan din batalionul 2 vĕnătorĭ să primească pensiunea viageră de leĭ 500 anual, de când li s'a acordat dreptul de a purta medalia *Virtutea militară* de argint pentru 12 anĭ de serviciŭ neintrerupt in gradul de sergeant.

D. Mihail Schina fost advocat al Statuluĭ, s'a numit, pe ziua de 12 Aprilie 1885, in postul de advocat public clasa I pe lângă tribunalele şi curţile din Bucureşci, in locul d-luĭ Gr. Petroniu, care trece in altă funcţiune.

S'a recunoscut d-luĭ dr. Ioan Neagoe din comuna Bucureşci calitatea de cetăţean român.

DIN AFARA

Conflictul anglo-rus.

Toată presa europeană se ocupă de conflictul dintre cele douĕ Puterĭ nordice. Nicĭ noĭ nu putem face alt-ceva deocamdată, decât să inregistrăm cea ce ne spun foile străine despre mersul negocierilor dintre Anglia şi Rusia, despre speranţele de a mănţine pacea şi temerile isbucnirii rĕsboiuluĭ. Din câte găsim astă-zĭ se vede că lucrurile aŭ intrat intr'un stadiŭ prea critic. Oficiosul «Pester Lloyd» de la 13 c. scrie:

Suntem informaţĭ din Londra, că maĭ de una-zi ambasadorul rus d. de Staal a avut o indelungată intrevorbire cu ministrul de externe lordul Granville, ce a avut un resultat puţin satisfăcĕtor şi din noŭ a impuţinat mult speranţele intr'o aplanare pacifică a contraverseĭ pendente. Se zice că tema a fost iarăşi cestiunea graniţeĭ şi ambasadorul rus s'a ţinut aşa de strict de cererile primitive ale Cabinetuluĭ din Petersburg, incât discuţiunea cea lungă a rĕmas in realitate fără niciun resultat. In urma acestora cercurile politice şi-aŭ formatconvingerea că Rusia, simţindu-şi superioritatea militară, nu tinde la altceva decât la supunerea deplină a Angliei sub dictatele Cabinetuluĭ rus. Impresiunea nemulţumitoare s'a maĭ mărit considerabil prin raportul oficial al generaluluĭ Lumsden, sosit puţin in urma plecariĭ d-luĭ de Staal din oficiul de externe, şi care restoarnă punct cu punct cunoscutul raport al generaluluĭ Komarow.

Intr'acestea Rusia, ca şi Anglia, se prepară din resputerĭ. Rusia 'şi trimete oştirea de la Marea-Caspica spre graniţa afgană. In portul dela Kronstadt se lucrează zi şi noapte. Anglia caută să'şi scape trupele din Sudan spre a le intrebuinţa in India. Din Roma se telegrafiază, că ar fi existând negocierĭ intre Anglia, Italia şi Turcia cu privire la ocupare Egiptuluĭ de către Italia in casul unuĭ rĕsboiŭ anglo-rus. Guvernul italian ar fi dispus să accepte această ocupare, dacă s'ar propune de Turcia, fără ca acestă ocupare să aibă vre-un caracter ostil contra Rusieĭ.

Maĭ e de notat, că in zilele din urmă „Daily News" şi «Temps» ţin un limbaj maĭ puţin şovinisit, pe când din contra foile ruseştĭ vorbesc ca şi cum rĕsboiul nu poate fi evitat. De acea publicul din Londra crede, că Rusia vrea cu or-ce preţ să ajungă lucrurile la rĕsboiŭ.

Turcia.

Corespondentul din Constantinopol al ziaruluĭ „Temps" aduce informaţiunĭ interesante asupra demersurilor, făcute de Germania, Austria şi Franţa pe lângă marele vizir şi ministrul afacerilor strĕine, cu scop de a recomanda Porţiĭ mănţinerea neutralităţiĭ strîmtorilor. Această intervenţiune s'a făcut sub formă de conversaţie şi nu prin note scrise, cum s'a pretins de uniĭ. Decĭ n'a fost identitate in limbajul ţinut de ambasadorĭ, de şi se poate presupune că a fost un acord prealabil intre cele treĭ guverne.

Miniştriĭ Turcĭ aŭ recunoscut justeţa observaţiunilor ce liaŭ presentat şi de şi respunsul lor arată o nehotărire oare-care, cam obişnuită la diplomaţia otomană, se poate crede că demersul celor treĭ Puterĭ va avea urmărĭ salutare şi dacă va peri speranţa uneĭ soluţiunĭ pacifice a conflictuluĭ anglorus, Turcia va urma consiliul ce i s'a dat şi cât 'ĭ va sta prin putinţă va implini rolul de apărător al strîmtorilor. Intr'un articol din ziarul oficios «Le Turquie» se declară, că in cas de rĕsboiŭ interesul imperiuluĭ ar fi să conserve o strictă neutralitate.

Această declaraţiune n'a scăpat neobservată de ziarul «Eastern Expres» care apără la Stambul interesele engleze şi indată a rĕspuns, că o neutralitate, ce ar impiedica pe Anglia să atace pe Rusia in punctul unde este maĭ vulnerabilă, n'ar putea fi considerată decât ca o neutralitate parţială şi decĭ n'ar maĭ exista. Insărcinatul de afaceri al Angliei, d. Wyndham s'a dus la marele vizir şi i-a adus aminte că lordul Salisbury, la congresul din Berlin, protestase contra formeĭ dată la art. 63 din tractatul de Berlin, ca dispositiunile din tractatul de Paris de la 1856 şi din tractatul de Londra 1871, privitoare la strîmtorĭ, să fie mĕnţinut.

DIN JUDEŢE

«Gazeta Olteniei» relatează că Vasile Popescu din strada Bucureştĭ Craiova a denunţat verbal cum că afară din bariera-cruceĭ de Peatră maĭ mulţĭ indivizĭ ar fi găsit o comoară de banĭ. — După cercetările oranduite de poliţie s'a constatat că această comoară consista in 98 icosarĭ şi 24 sfanţĭ, toţĭ banĭ calpĭ.

Şapte servitorĭ aĭ antreprenoruluĭ cloasetelor oraşuluĭ au dat de acest noroc şi au impărţit banĭ fraţeşte intre dănşiĭ.

Acum se cercetează cine e autorul aceleĭ comoare.

Iaşĭ, Aprilie 10.

Domnule Redactor!

In stimabilul d-voastră ziar No. 2316 din 7 Aprilie 1885 sub titlul „Din judeţe" arătaţĭ că Societatea funcţionarilor publicĭ din judeţul Iaşĭ, până la inceputul anuluĭ curent, n'avea de cât vr'o 2 membri aĭ acesteĭ societăţĭ. Acum insă, după cum spune «Liberalul» numĕrul membrilor aŭ ajuns la 4 şi s'a compus Consiliul auxiliar din d-niĭ I Gustĭ ca preşedinte şi casier, M. T. Breviman şi V. Culiano membri şi G. Necolaŭ controlor.

Domnule redactor, in ziua de 10 Martie a. c. in urma convocăreĭ ce s'a făcut adunându-se in Sala Palatuluĭ Administrativ toţi membriĭ acesteĭ societăţĭ, in unanimitate aŭ ales din sînul lor:

Comitetul auxiliar compus din d-niĭ I. Gustĭ, preşedinte şi casier, C. Neculaŭ, controlor, M. T. Breviman, V Culiano membri.

Comitetul activ compus din 7 membri: d-niĭ Al. Gustĭ, G. I. Caracicoveanu C. Dumbrava, N. I. Constantinescu, V. Culiano, Al. Maicanescu, Petre T. Vasiliu.

Decĭ din alegerea acestor 11 perseane resese că numĕrul societarilor este maĭ mare de 4 cum se arată in ziarul „Liberalul" şi după cum se vede din procesul verbal incheiat in ziua arătată maĭ sus, care se află la dosarul acesteĭ societăţĭ, semnăturile societarilor trece de 40.

Decĭ in vederea celor maĭ sus espuse vĕ rog, d-le redactor, să bine-voiţi a publica intregul comitet auxiliar şi comitet activ, şi a arĕta că numĕrul membrilor Societăţeĭ funcţionarilor publicĭ din jud. Iaşĭ trece peste 40, şi zilnic se inscriŭ de la 1—5 Societarĭ. Aceasta spre desmintirea celor arătate in ziarul „Liberalul" şi că numĕrul societarilor trece peste 40.

Primiţĭ, vĕ rog, d-le redactor asigurarea osebiteĭ mele consideraţiunĭ.

Un membru din această societate.

NOUA LEGE SANITARĂ

(Urmare)

Art. 83 devenit art. 84. Nimenĭ nu poate cumpĕra dreptul (concesiunea) uneĭ farmaciĭ daca nu insuseşte condiţiunile prevĕzute la art. 93 din această lege.

Art. 84 devenit art. 85. Numaĭ in lipsă de licenţiaţĭ in farmacie Romănĭ se pot admite până la anul 1886 ca dirigenţĭ de farmaciĭ şi farmaciştĭ strĕinĭ.

Art. 85 devine art. 86.

Art. 86 devine art. 87. In cas când trebuinţa va cere ca să se dea concesiunea pentru deschiderea uneĭ farmaciĭ nouĭ, ministrul de interne, basat pe avisul consiliuluĭ sanitar superior, dat asupra cereriĭ autorităţilor locale saŭ a maĭ multor farmaciştĭ Romănĭ, va publica concurs, care nu se va putea ţine de cât după 2 lunĭ de la data publicaţiuneĭ.

In oraşele unde există deja maĭ multe farmaciĭ, numĕrul lor se maĭ poate inmulţi, la cas de trebuinţă, in proporţiune ca să vină o farmacie la cel puţin 5,000 locuitorĭ.

Farmacistul care a deschis o farmacie in urma uneĭ concesiunĭ primită pe basa unuĭ concurs, nu se maĭ poate presinta la alt concurs pentru concesiune de farmacie.

Art. 87 devenit art. 88. Concesiunea pentru deschiderea uneĭ farmaciĭ se dă pentru o anume persoană şi pentru o anume localitatate (comună).

Dreptul farmacielor deschise in virtutea uneĭ concesiunĭ dată de guvern pe basa unuĭ concurs, se poate transmite prin vĕnzare unuĭ farmacist Român, care insuşesce condiţiele pentru a putea dirige o farmacie in timpul vieţeĭ concesionaruluĭ. In acest cas concesionarul nu se maĭ poate presinta la un alt concurs.

După moartea concesionaruluĭ, vĕduva saŭ copiiĭ pot transmite dreptul farmacieĭ prin vĕnzare către un farmacist Român care insuşesce condiţiele pentru a putea dirige o farmacie, saŭ pot administra farmacia printr'un farmacist dirigent român (administrator saŭ provizor), saŭ a o arenda unuĭ farmacist român.

Farmaciele existente astăzĭ cu dreptul personal vor beneficia, ca şi cele ce se vor deschide pe viitor, de drepturile specificate in acest articol, cu excepţiunea farmacielor din Dobrogea, carĭ aparţin unor persoane carĭ nu insuşesc condiţiele prescrise la art. 93 din această lege.

Pentru stingerea monopoluluĭ, Statul va putea cumpĕra acest drept de la proprietarul farmacieĭ.

Art. 88. devenit art. 89. Concesiunile se daŭ farmaciştilor Romănĭ carĭ insuşesc calităţile prescrise la art. 93 din această lege.

Presintându-se maĭ mulţĭ concurenţi eĭ se vor supune unuĭ concurs.

Un regulament special va precisa condiţiunile aceluĭ concurs.

Art. 89 devine art. 90.

Art. 90 devenit art. 91. Concesiunea pentru deschiderea uneĭ farmaciĭ se va stinge.

a) In casul când farmacia nu va incepe a funcţiona in timp de 9 lunĭ după darea concesiuneĭ;

b) In cas când concesionarul va fi osândit pentru o crimă.

Art. 91 devine art. 92.

Art. 92 devenit art. 93. Sunt consideraţi ca farmaciştĭ dirigenţi:

Proprietariĭ, arendatoriĭ orĭ administratoriĭ farmacielor particulare şi directoriĭ farmacielor intreţinute din fondurile publice, precum farmaciele spitalelor, etc.

Eĭ vor insuşi calităţile următoare:

a) Să posedă diploma de farmacist, (licenţiaţĭ orĭ magistraţĭ in farmacie) de la facultatea de medicină română, or de la o facultate strĕină; şi, in cel din urmă cas, să fi trecut cu bun succes examenul prescris pentru admiterea la exerciţiul farmacieĭ in ţară;

b) Să fie Romănĭ saŭ naturalisaţĭ;

c) Să nu fi fost supuşĭ la vre-o pedeapsă infamantă.

Art. 93, 94, şi 95 devin art. 94, 95 şi 96.

(Va urma).

PARTEA LITERARA

ESTETICA LUI SCHOPENHAUER

§ 36.

Şirul intămplărilor îl urmăreşte Istoria: ea este pragmatică, intru cât le deduce după legea motivăriĭ, care lege determină voinţa manifestată acolo, unde se luminează de cunoştinţă. Acolo insă unde voinţa lucrează fără cunoştinţă, pe treptele inferioare ale objectităţiĭ sale, se studiază legile, după carĭ i se modifică manifestările, de ştiinţa naturală ca Etiologie, iar formele constante se studiază de morfologie, care îşĭ uşurează tema eĭ aproape nemărginită cu ajutorul noţiunilor, adunând partea generală pentru a deduce din ea pe cea specială. In fine formele singure, in carĭ, pentru cunoştinţa subjectuluĭ intru cât este individ, ideele apar intinse şi desfăcute in mulţime, adică timp şi spaţiŭ, le studiază matematica. Toate acestea, al căror nume comun este ştiinţa, se ţin astfel de principiul causeĭ in deosebitele sale ramificări, şi tema lor rĕmâne fenomenul saŭ aparinţa, legile, conexitatea şi raporturile sale. Sa ne intrebăm insă acum, ce mod de cunoştinţă priveşte acea esenţă proprie a lumiĭ, care rĕmâne afară şi independentă de orice relaţie, care alcătueşte adevĕratul cuprins al fenomenelor eĭ, nu este supusă schimbăriĭ, ci este o cunoştinţă pentru toate timpurile, nestrămutată in adevĕrul eĭ, cu un cuvĕnt *ideele*, objectitatea adequată şi nemijlocită a lucruluĭ in sine, a voinţeĭ? Rĕspunsul este: *arta*, lucrarea geniuluĭ. Ea reproduce ideele eterne percepute in contemplaţie pură, esenţa şi persistenţa tuturor aparinţelor lumiĭ şi, după materia in care le reproduce, este arta plastică, poesie saŭ musică. Singurul eĭ izvor este cunoştinţa ideelor; singura eĭ ţintă comunicarea acesteĭ cunoştinţe. Pe când ştiinţa, urmărind cursul vecinic mişcător şi nestatornic al causelor şi efectelor cu ramificarea lor impătrită, la orĭ-ce ţintă ajunsă este impinsă tot maĭ de-

---

«FOIŢA ROMANIEI LIBERE»

— 16 Aprilie — 1

MONOSILABA a.

PRIMELE PAGINE DIN

MAGNUM ETYMOLOGICUM ROMANIAE

DE

B. P. HASDEU

1. A, a; lettre et voyelle *a*. «Prima iteră din alfabetul roman şi prima din cele cinci vocale clare ale limbeĭ române. Atât ca semn, cât şi ca sunet, când se ia absolut, este de gen masculin: un a mic, douĭ a micĭ; când insă se pune cu una din vorbele literă, semn, sunet etc., atunci se respectă genul acestor vorbe: litera a e tonică saŭ netonică». (L. M).

I. a, semn grafic.

1°. Ca litera, a stă in fruntea alfabetuluĭ fenician şi a maĭ tuturor alfabetelor derivate, dintre carĭ numaĭ in cel sanscrit şi in cel latin el se numesce prin insuşi sonul sĕŭ: *a*, iar in cele-l'alte are drept nume câte un cuvĕnt inceput prin a, de ex. semiticul *aleph*, de unde grecul *alpha*. In alfabetul cirilic al Slavilor, trecut şi la Romănĭ, această literă se chiamă *azŭ*, ceea-ce insemnează «eŭ». Diferitele forme ale luĭ А in paleografia română se pot vedea fac-similate in Cuv. d. batr. I, p. 77 In curs de veacurĭ, Romaniĭ din Carpaţĭ invĕţaŭ la а z, iar Romaniĭ de la Pind îşĭ băteaŭ capul cu a l f a.

Lexiconul slavo-român circa 1670 (MSS. al Societăţiĭ Archeologice din Moscva): «Азъ, la azbuchile slovenesti numele slovei de'ntaiu, iar la limba slovenească loc-de-nume eŭ....»

v. *Azbuchi.* — *Azbucóvnă.* — *Azŭ.*

2°. Intrebuinţarea luĭ а ca cifră pentru unul trecând de la Greciĭ la Slavĭ, de la Slavĭ apoĭ, impreună cu cărţile bisericescĭ, s'a introdus la Romănĭ şi a durat, maĭ mult saŭ maĭ puţin, până in secolul nostru. Spre а se deosebi de literă, peste cifră se punea deasupra semnul ~: а͠. In combinaţiunea pentru un-spre-zecĭ se scriea intaiŭ А (1) şi după aceia і (10), nu vice-versa ca in latinul XI. Preces de semnul + saŭ +, А in scrisoarea cirilică insemnează 1,000.

Statistica Moldoveĭ 1591 (Archivul MSS. Petru-vodă in Academia Română); «Tutova ţinut, + а͠ Таї (1311) oameni cu săraci...»

3°. In pipăiturile de ortografiă româno-latină, incepĕnd de pe la finea secoluluĭ trecut, scriitoriĭ s'aŭ servit de a, fie simplu, fie duplicat, fie cu tot felul de semne, nu numaĭ pentru sonul propriŭ a, dar şi pentru varietăţile aşa numiteĭ vocale confuse. Ast-fel in Molnar, Şincaĭ, Clain, Budaĭ etc. vedem scris: *cápraa, sanatós, addeverátà tà láuda* etc. Despre aceste sisteme ortografice, v. Cipariu, Principia, p. 301 sqq. şi Papiŭ, Tes. de monum. I p. 92.

Deja in secolul XVII, făcĕndu-se incercarĭ de a scrie românesce cu litere latine, s'a intrebuinţat â pentru vocala confusă. Intr'un act de la 1660 (Dim. Sturdza in Col. l. Tr. 1877 p. 82) o nepoată a luĭ Mihaiŭ Viteazul iscăleşte: «eu Ilinka fata lui Pâtrasko vodâ».

Pentru dialectul macedo-român, grafica greacă (Kavalliotis) admite α şi ᾳ, cea latină (Bojadschi) pe a şi â, aşa că vorba *tată* se scrie prin douĕ feluri de a: τάτᾳ saŭ *tatâ*.

II. a, element fonetic.

1°. Sub raportul fisiologic saŭ al foneticeĭ generale, a este vocală prin excelinţă, căci *i* şi *u* trec prin *y* (ĭ) şi *w* (ŭ) in sfera consoanelor, pe când a nu'şi perde nici odată natura sa muscală. Vocalele *e* şi *o* se nasc din apropiarea intre a şi *i* pe de o parte, intre *a* şi *u* pe de alta adecă; *e*=⅔ *a* +⅓ *i*, iar *o*=⅔ *a* + ⅓ *u*. Vocala confusă ъ saŭ ѫ, vocală indiferinte după cum aŭ numit'o uniĭ, este aceea din care se pot desfăşura şi la care se pot intoarce cele cinci vocale clare. v. Techmer, Phonetik, I. p. 44.

2°. Sub raportul istoric saŭ al foneticeĭ române speciale, neaccentatul a din mijlocul şi de la finele cuvĕntuluĭ scade maĭ tot-d'a-una la vocala confusă ă saŭ â (ĭ), ba chiar şi cel accentat când îi urmează o nasală (*n, m*), iar maĭ virtos urmându'ĭ nasală şi o altă consoană: păgân=paganus, blând=blandus, lână=lana etc. Orĭ-ce excepţiune de la această normă, dacă nu e un neologism, atunci trebue justificată prin vre-o analogiă, şi maĭ cu seamă prin acţiunea acomodativă a consoanelor şi vocalelor invecinate; de ex. la Moldoveni in barbat saŭ calare, in loc de bărbat şi călare, netonicul a se mănţine prin inrîurirea combinată a licuideĭ şi a toniculuĭ a din silaba următoare, pe când in fenomenul românesc general: fete din fată, judecătiĭ din judecateĭ, cărţi din carţi etc. tonicul a scade la *e* şi ă prin acţiunea următorilor *e* saŭ *i*. La inceputul cuvĕntuluĭ, din contra, afară de casul când precede nasaleĭ insoţite de o altă consoană, ca in âmblu=ambulo saŭ ânger = angelus, nu numaĭ a se conservă, cu saŭ fără accent, ci incă: pe de o parte, iniţialul *e* unde a trece in a, ca in acel=ecc'ille, acest=ecc'iste, aricĭu=ericius, aleg=eligo etc.; pe de altă parte, sunt foarte dese casurĭ de prepositionalul a şi de un a curat inorganic, maĭ cu seamă in dialectul macedo-român: aumbră=umbră, asun=sono, alavdare=laudare etc. v. Miklosich Lautl. d. rum. Dialekte, I p. 10 sqq. şi Cipariu, Gramm. 17 sqq.

3. Sub raportul statisticeĭ fonetice, mulţimea cuvintelor incepĕtoare cu a, carĭ sunt nu maĭ puţine in latina şi in fiicele neo-latine din Occidinte, dă limbeĭ române in alăturare cu graiurile invecinate slavice o fisionomiă atât de individuală romanică, incât e ciudat că fenomenul n'a fost observat până acuma. In paleo-slavica, dacă vom scoate câte-va vorbe imprumutate de la Greciĭ nu vor rĕmânea decât vr'o zece cuvinte, cel mult, incepĕtoare cu a. Polonesce, la şase tomuri din Linde, peste tot vr'o 4000 pagine, abia 36½ sunt consacrate litereĭ A, şi apoĭ chiar intre acelea maioritatea cuvintelor sunt neologismĭ. Aproape aceeaşi proporţiune in aceleaşi condiţiunĭ ne intîmpină in marele dicţionar bohem al luĭ Jungmann. Serbesce, la 850 pagine din Karadzicz, numaĭ 8½ aparţin luĭ A, in care intră in mare parte cuvinte de proveninţă turcă. Maĭ avuţĭ in această privinţă nu sînt niciĭ Bulgariĭ. La Romănĭ, din contra, luându-se ambele dialecte, cel daco-român şi cel macedo-român, litera A ocupă materialmente a zecea parte din intregul vocabular. Proporţiunea cresce şi maĭ mult in vorbire, căcĭ cuvintele carĭ se incep cu a, precum şi monosilaba a cu feluritele eĭ inţelesurĭ, sunt dintre cele maĭ intrebuinţate.

(Va urma)

www.dacoromanica.ro

parte şi mai departe şi nu'şi poate afla nici odată ultima ţintă şi o deplină mulţămire, precum prin alergare nu putem ajunge punctul de întâlnire între cer şi orizont: arta din contră este tot-d'auna ajunsă la ţintă. Căci ea îşi smulge objectul contemplaţiunii afară din cursul vicisitudinilor lumei şi 'l are isolat înaintea-şi; şi acest object isolat, care în acel curs dispărea ca o parte infinit de mică, îi devine un representant al totului, un equivalent al mulţimei *reslăţite* fără margini în timp şi spaţiu: şi astfel ea stă înaintea acestui object isolat: opreşte roata timpului: relaţiile ei dispar: numai esenţialul, ideea, îi rămâne ca object. Putem dar numi arta deadreptul *contemplarea lucrurilor independentă de principiul causei*, în opositie cu privirea îndreptată anume după principiul causei, care este calea experienţei şi a ştiinţei. Aceasta este de comparat unei linii horizontale care se continuă în infinit; iar aceea a unei verticale, care o străbate în or-ce punct o întâlneşte. Privirea lumii conform principiului causei este cea raţională, care singură are valoare şi ne ajută în viaţa practică ca şi în ştiinţă: privirea lumii afară de acel principiu este cea genială, care singură are valoare şi ne ajută în artă. Cea d'întâiu a dictat scrierile lui Aristoteles, cea de a doua de regulă ale lui Platon. Cea d'întâiu se aseamănă furtunei puternice, care suflă fără început şi fără ţintă, mişcând toate, învoindu-le şi smulgându-le cu sine; cea de-a doua razei de soare liniştite, care străbate cursul acestei furtuni, nemişcată de dênsa. Cea d'întâiu se aseamănă nenumăratelor picături ale cascadei, spulberate cu violenţă, veciniic schimbătoare şi fără moment de odihnă: cea de a doua curcubeului liniştit care se aşează deasupra acestui vîrtej clocotitor. Numai prin contemplarea pură, care, precum am arătat mai sus, se adâncesţe cu totul în object, se percep ideele, şi natura *geniului* stă tocmai în predispunerea pentru o asemenea contemplare, şi fiind-că aceasta cere o uitare completă a proprie-i persoane cu relaţiile ei, *genialitatea* nu este alt-ceva de cât cea mai perfectă objectitate, adică direcţie objectivă a spiritului, opusă celei subjective, care este îndreptată spre propria persoană, adică spre voinţă. Prin urmare generalitatea este facultatea percepţiei pure, facultatea de a se pierde în percepţie şi de a sustrage cunoştinţa de la serviciul voinţei, căreia din început îi este exclusiv destinată adică de a'şi ţine în vedere interesul propriu, voinţa şi scopurile particulare şi astfel a se desbrăca pentru cât-va timp cu totul de personalitatea sa spre a rămâne numai *un subject pur al cunoştinţei*, un ochiu limpede al lumii şi aceasta nu pentru câte-va momente, ci pentru atâta timp şi cu atâta reflecţie câtă este de trebuinţă a reproduce impresia prin artă şi a consolida în concepţii statornice ceea ce saltă în aparinţă trecătoare. Pare că, pentru ca geniul să se manifeste într'un individ, acesta trebue să fi fost înzestrat cu o măsură de inteligenţă, care covârşeşte cu mult pe ceea ce este trebuincioasă la serviciul unei voinţe individuale; şi această prisosinţă liberă a înţelegerii ajunge a fi acum subject purificat de voinţă, oglindă luminată a fiinţei lumii. De aci se esplică vivacitatea până la neliniştea în indivizii genialî, pe cari rare-ori îi poate mulţami actualitatea, nempliniudu-le conştiinţa pe deplin; ceea ce le causează acea stăruinţă neobosită, acea necurmată căutare de objecte noue şi demne de contemplat, precum şi dorinţa, mai nici odată indestulată, de a întâlni fiinţe ce le seamănă, cărora să li se poată comunica şi care să'i poată înţelege; pe când individul de rând, precum apasă cu milioanele scoarţa pământului ésşi găseşte în actualitatea obicinuită toate elementele de desvoltare, implinindu-se şi fiind mulţămit de ea, şi nu mai puţin ésşi găseşte pretutindeni semenii séi, ajungênd astfel în viaţa de toate zilele la acea satisfacţie particulară, care este refusată geniului. Ca un element esenţial al genialităţii s'a recunoscut fantasia, şi aceasta cu drept-cuvênt; de unii s'a considerat chiar identică una cu alta, aceasta pe nedrept. Fiind-că objectele geniului intru cât este geniu sunt ideile eterne, formele esenţiale persistente ale lumii şi ale tuturor fenomenelor ei, ear cunoştinţa idei este cu necesitate intuitivă şi nu abstractă. Cunoştinţa geniului ar fi mărginită la ideile objectelor în adevăr presente persoanei sale şi dependentă de înlănţuirea împrejurărilor, care i le ar fi adus în presenţă, dacă fantasia nu i-ar întinde orizontul departe peste realitatea experienţei sale personale şi l'ar pune în stare de a construi din puţinele objecte ce aŭ ajuns la percepţiunea sa reală, pe celelalte şi de a'şi presenta astfel înaintea constiinţei sale mai toate imaginile posibile ale vieţei. Afară de aceasta objectele reale nu sunt mai tot-d'auna de cât exemplare foarte defectuoase ale ideei ce se manifestă în ele, din care causă geniul are trebuinţă de fantasie pentru a vedea în lucrurî nu aceea ce Natura a făcut în realitate, ci aceea ce a căutat să facă, însă n'a realisat din causa luptei formelor întreolaltă, despre care am vorbit în cartea precedentă. Vom reveni la aceasta mai jos, la privirea artei statuare. Aşa dar fantasia lărgeşte atât qualitativ cât şi quantitativ, orizontul geniului peste objectele ce se presentă în realitate persoanei lui. De aceea o tărie extraordinară a fantasiei însoţeşte şi chiar condiţionează genialitatea. Nu însă vice-versa fantasia extraordinară este o dovadă sigură de genialitate, din contră chiar oamenii foarte depărtaţi de geniu, pot avea multă fantasie. Căci precum un object real se poate privi în două moduri opuse: pur objectiv, genial, cu perceperea ideei lui; saŭ comun, cu perceperea exclusivă a relaţiilor lui cu alte objecte şi cu propria voinţă conform principiului causei; tot aşa şi o fantasmă se poate privi în amêndouĕ felurile: contemplată în modul d'întâiu ea este un mijloc pentru cunoştinţa ideei, a cărei comunicare este opul de artă, privită în felul al doilea ea se întrebuinţează la crearea de ficţiuni, ce corespund egoismului şi dispoziţiei individuale, producêndu-le momentan o ilusie plăcută, în care se cunosc numai relaţiile fantasmelor înşirate împreună. Cel ce se ocupă de asemenea joc al fantasiei se numeşte un fantast: imaginile cu cari s'a îndeletnicit în singurătatea sa le va amesteca cu uşurinţă în realitate şi va deveni astfel incapabil pentru aceasta; saŭ poate 'şi va pune pe hârtie închipuirile fantasiei sale şi atunci se vor produce feluritele romane de rând, cu care 'şi petrece el şi publicul cel mare vremea, visându-se fie-care în locul eroului şi găsind atunci că scrierea este foarte plăcută.

Omul de rând, acest product de fabrică, pe care 'l scoate natura pe fiecare zi în mii de exemplare, este, după cum am spus, cel puţin pentru un timp mai îndelungat, incapabil de o privire adevărat neinteresată, şi numai în o asemenea privire consistă propria percepţie contemplativă: el nu 'şi poate îndrepta atenţia asupra lucrurilor de cât dacă şi până unde aŭ vre un raport, fie or cât de depărtat, cu voinţa lui. Fiind-că în această privinţă, unde se cere numai, cunoştinţa relaţiilor, noţiunea abstractă a lucrurilor este suficientă şi de regulă chiar mai folositoare; omul de rând nu se opreşte mult la simpla intuiţie, nu-şi aţinteşte privirea mai lung asupra unui lucru; ci la toate ce i se presintă, caută în grabă numai noţiunea, sub care trebuesc subsumate, precum lenşul caută scaunul, şi apoi nu'l interesează mai departe. De aceea o şi sfîrşeşte aşa de curând cu toate, cu lucrări de artă, cu objecte frumoase ale Naturei şi cu privirea vieţei, care totuşi este pretutindeni şi în toate scenele ei plină de cea mai mare însemnătate. El însă nu se opreşte: numai calea sa proprie şi o caută în viaţă, cel mult se interesează pentru ceea ce ar putea vre-odată să intre în această cale, aşa dar pentru notiţe topografice în sensul cel mai larg: cu contemplarea vieţei însăşi ca viaţă nu-şi perde timpul. Din contră omul de geniu, a cărui putere intelectuală prin preponderanţa ei se sustrage serviciului voinţei pentru o parte a timpului séŭ se opreşte la contemplarea vieţei însăşi, tinde a pătrunde idea fie-cărui lucru, iar nu relaţiile lui cu alte lucruri: întru aceasta însă neglige adese contemplarea proprieî sale căi în viaţă şi în privinţa aceasta este de regulă foarte neîndemânatic. Pe când omului de rând inteligenţa îi este un felinar care îi luminează calea, omului de geniu 'i este un soare, care 'i revelează universul. Aceste moduri aşa de deosebite de a privi lumea se vor manifesta îndată şi în exteriorul amêndorora Ochiul omului, în care trăeşte şi lucrează geniul, 'l distinge uşor prin privirea vie şi tot-de odată fixă, ce caracterisează contemplarea intuitivă, precum putem vedea în imaginele puţinelor capete geniale, ce le-a produs natura din când în când printre nenumăratele milioane ale celorlalţi: din contră în ochiul celorlalţi, dacă nu este cel obicinuit, adecă têmp saŭ sec, apare îndată adevăratul contrast al contemplaţiunii, adecă pândirea. Astfel expresia genială a unui cap consistă în preponderanţa vizibilă a cunoştiinţei peste voinţă, prin urmare în exprimarea unei inteligînţe fără nici o relaţie cu voinţa, adecă a unei *inteligînţe pure*. Din contră în capetele de toate zilele predomneşte expresia voinţei şi în ele se vede, cum înţelegerea se pune în mişcare numai după impulsul intenţiunilor adecă se îndreptează numai după motive.

Serviciul telegrafic al „Rom. Lib."

28 Aprilie 1885—9 ore dimineaţa.

Londra, 27 Aprilie, 4 ore seara.

Agenţia Reuter anunţă că rĕsboiul pare neînlăturat între Rusia şi Engitera.

Petersburg, 27 Aprilie.

Se asigură că Ţarul va pleca mâine la Moscova de unde va respândi un manifest poporului séŭ.

Londra, 27 Aprilie, miezul-nopţii.

Camera Comunelor a votat creditul de 11 milioane lire sterline după cererea guvernului.

D. Gladstone a declarat că Cabinetul simte respunderea ce-i impune simultan grija de a mânţine în întregimea ei onoarea Engliterei şi datoria de a întrebuinţa toate mijloacele putincioase pentru a evita rĕsboiul.

Berlin, 27 Aprilie.

Se citeşte în „Gazeta Germaniei de Nord": Ieri, la ameazi în momentul când Impĕratul ajungênd înaintea otelului ambasadei engleze, se cobora din trăsură, un tĕnĕr care trecea p'acolo voi să ia locul pe care Impĕratul 'l părăsise. Arestat, s'a recunoscut că e un pictor de porţelan, surdo-mut, şi care locueşte în Berlin; el făcuse aceasta sub lovitura unui acces momentan de alienare mintală.

Roma, 27 Aprilie.

„Gazeta oficială" confirmă desmintirea dată de „Stampa" sgomotului cum că s'ar fi ivit holera în Italia, şi declară că un singur cas bănuitor s'a constatat la 22 Aprilie în provincia Bergame unde un bĕtrân s'a recunoscut că e atins de holera sporadică, cas ce se înfăciseză în or-ce timp.

(Havas).

ULTIME ŞTIRI

Primarul Capitalei se ocupă de aproape cu poliţia comunală şi cu salubritatea oraşului. Darea de seamă a actualei administraţiuni municipale va fi în curênd tipărită.

Ierodiaconul Varlam Raileanu este numit suplinitor la catedra de religiune de la seminarul din Iaşi, în locul archiereului F. Romanescu, demisionat.

Se zice că, în privinţa învĕţămêntului privat, ministerul şcoalelor împreună cu consiliul permanent ar fi luat măsuri severe spre a face să înceteze speculele vătămĕtoare şi deprinderile corumpĕtoare, din unele aşezăminte private.

Ni se scrie din Botoşani că esplosia fabricei de pulbere, în care nenorocitul Traian Călinescu şi-a găsit moartea, ar fi fost intenţionată.

Faptul s'a întâmplat, ni se spune, tocmai în timpul sosirii inspectorului din Bucureşti, care avea să ceară lui Călinescu conturile şi predarea unor sume însemnate de bani. «Dacă la venirea sa în Botoşeani nenorocitul Călinescu a avut o conduită onestă şi exemplară, în cele din urmă el a fost înconjurat de un stol de prieteni, cavaleri de modă, evrei reformaţi cum se pretind, dar cari în realitate nu eraŭ decât niste hoţi ce 'l pungăşiaŭ. Se ştie de mult că Botoşenenii sunt foarte renumiţi în jocul de cărţi. Bietul Călinescu a fost atras într'o astfel de societate, care nu numai că 'i răpea salariul şi remisa sa, dar l'aŭ făcut să atingă şi banii regiei.»

Suma pierdută, atât prin esplosie cât şi prin lipsiri, ar atinge cifra de 20,000.

Joui seara, 18 Aprilie, în biserica Spiridon, se va celebra căsătoria religioasă a d-lui advocat C. Disescu cu d-şoara Alexandrina G. Hagi Panteli.

Domnele din societatea înaltă bucureşteană aŭ organisat o frumoasă represintaţiune pentru societatea musicală *Odeon*.

Iniţiativa acestei represintaţiuni se datoreşte distinsului director al Conservatorului, Ed. Wachmann.

Partea musicală se exercită sub privegherea d-lui Wachman, care nu cruţă nimic spre a face, ca această parte să fie demnă de numele societăţii pentru care se prepară. Repetiţiunile chorale se fac în sală de declamaţiune a Conservatorului şi ele promit un succes strălucit societăţii musicale «Elisabeta» de sub patronagiul Majestăţii Sale Regina, societăţii chorale române de curând înfiinţată în Bucureşti şi d-lui Ed. Wachman, eruditul instructor al acestor chorurî.

Chorurile în repetiţiune sunt: *Primăvară* de Hajdn, un chor din Lohengrin de Wagner şi alte două al căror nume ne scapă din memorie.

Această reprezentaţie se va da joui, 25 curent.

BIBLIOGRAFIE

LIBRARIA SOCEC & Comp.

Din seria de *Conferinţele Ateneului Român* ce publicăm, aŭ mai apărut:

Divorţurile noastre de *Dumitru Ionescu*

Elementul pitoresc în Chronic. Rom. de *Ionescu Gian*, care broşură conţine şi *Discursul de deschidere* (1884—1885) de *Esarcu*.

Instituţiunea militară bazată pe şcoală de *general Florescu*.

Două-spre-zece făscioare, apărute până acum. Fie-care 1 leŭ

Se află de vênzare la toate librăriele din ţară.

SPECTACOLE

TEATRUL NAŢIONAL.—Marţi 16 Aprilie 1885 7-a Representaţie a pieseî **Copila din Florî** Comedie originală în 4 acte de d-nu *Gr. Ventura*.

Miercuri 17 Aprilie 1885 Representaţiune extraordinară dată în beneficiul doamneî *Anna Gr. Manolescu*, 1-a Representaţiune a pieseî: **Luisa Miller Intriga şi Amorul** Dramă în 5 acte de *Schiller*. Tradusă după textul francez al lui *A. Dumas* de d-nu *Gr. Manolescu*.

!! AVIS !!

Schimb şi commision

MIHAIL BENZAL

41 *bis.*—*Strada Lipscani.*—41 *bis*

Cumpĕră şi vinde orî-ce efecte de Stat. Scomtează cupoane de or-ce natură — Face or-ce schimb de bani.

CASA DE SCHIMB

C. STERIU & Comp.

No. 19 STRADA LIPSCANI, No. 19.

CURSUL BUCUREŞTI

Pe ziua de 16 *Aprilie* 1885, *ora* 10.

	Cump.	Vênd.
5% Imprumutul Comunal (conversiunea 8% imp. comunal (1883).	75⅜	76
5% Scrisurî Funciare Urbane	81	81½
Comunale noi 1884	85	86
5% Scrisurî Funciare Rurale	82½	83¾
5% Renta Română perpetuă	85	86
5% „ amortisabilă	88	89
6% Scrisurî Funciare Urbane	90	91
6% Oblig. de Stat (conv. Rural).	86½	87½
6% „ „ „ Căil. Fer. Rom.	101	102
7% Scrisurî Funciare Urbane	95¼	96⅛
7% „ „ Rurale.	97½	98
7% Imprumutul Stern	—	—
8% „ Oppenheim.	—	—
Oblig. Casei Pensiun. (Nom. 300)	210	215
Impr. cu prime oraşul Bucur.	30½	31½
Acţiuni Credit Mobiliar	180	181
„ Construcţiuni	295	200
„ Naţionale	230	235
„ Dacia-România	285	290
„ Banca Naţională	112	1135
Fiorinii Valuta Austriaca	200	202
Mărci Germane	123½	125
Bilete Francese	99	100
„ Englese	24¼	25
Ruble Ruseşti	230	245
Aur contra Argint şi Bilete	14½	15

NB. Cursul de mai sus este în moneda de aur socotit după cursul fiscului. Cupoane se aquită fără scăzământ

Adresa pentru telegrame „STERIU"

FOIŢA «ROMANIEI LIBERE»

— 16 Aprilie — 82

HECTOR MALOT

ORFAN!

A DOUA PARTE

— Aşa dar suntem scăpaţi! zise Carrory.

— Scăpaţi? N'am zis aceasta. Nu vom fi înecaţi, iată ce vĕ promit. Ceea ce ne scapă, e că tavanul fiind închis, aerul nu poate eşi; dar ceea ce ne scapă, ne pierde în acelaş timp; aerul nu poate eşi, este închis; dar şi noi suntem închişi, şi nu putem eşi.

— Când va scădea apa....

— Va scădea ea oare? nu ştiu; ca să ştiu aceasta, trebue să ştiu cum a intrat, şi cine ne-ar putea spune?

— Daca ziceî că este o inundaţiune?

— Eî şi ce? daca este o inundaţiune, aşa este; de unde vine? oare Divona s'a revărsat până la puţurî, este vr'o furtună, este vr'un isvor care a venit furios? este vr'un cutremur de pământ? Ar trebui să fim afară ca să putem spune aceasta, şi, din nenorocire, suntem înăuntru.

— Poate că apa a luat şi oraşul!

— Poate!

Urmă un moment de tăcere şi de frică.

Sgomotul apeî încetase; numai din timp în timp, se auzeaŭ printre pământ detunărî surde şi simţeam un fel de sguduiturî.

— Mina trebue să fie plină, zise maestrul, apa nu se mai ridică.

— Dar Marius! strigă Pagés cu disperare.

Marius era fiul séŭ; lucra în mină la al treilea nivel. Până în acel moment, sentimentul conservărei personale, tot-d'auna foarte tiranic, 'l impedicase d'a se gândi la fiul séŭ; dar vorba maestrului că mina e plină, 'l adusese la cunoştinţă.

— Marius! Marius! strigă el cu un accent sfîşietor: Marius!

Nimic nu respunse, nici chiar ecoul; vocea năbuşită, nu eşi din clopotul nostru.

— O fi găsit şi el un loc ca al nostru; o sută cinci zeci de oamenî înecaţi, ar fi prea oribil; Dumnezeŭ nu va voi aceasta.

Mi se păru că n'a zis aceste vorbe cu o voce convinsă. O sută cinci-zeci de oamenî cel puţin se coborâseră de dimineaţă în mină; căţi se putuseră urca înapoi prin puţurî, saŭ găsiseră un refugiŭ ca noi! Toţi camarazii noştrii pierduţi, înecaţi, morţi Nimeni nu îndrăsni să mai pronunţe un cuvênt.

Dar într'o situaţiune ca a noastră, nu domină simpatia şi mila inimile, nici nu conduce spiritele.

— Eî bine! dar noi, zise Bergonuhoux, după un moment de tăcere, ce vom face?

— Ce vreî să faci?

— N'aî decât să aştepţi zise maestrul.

— Să aştept? ce?

— Să aştepţi. Nu cumva vreî să pătrunz cei patru-zeci saŭ cinci-zeci de metri, cari ne despart de lumină, numai cu cărligul de la lampă?

— Dar o să murim de foame!

— Nu este aci pericolul cel mare.

— Aide, maestre, vorbeşte, ne spăimântezi; unde este pericolul, marele pericol?

— Foamea, nu prea te poate învinge lesne; am citit că niste uvrieri, surprinşi ca şi noi de apă într'o mină, aŭ stat douĕ-zeci şi patru de zile fără să mănânce; sunt mulţi ani de atunci, este din timpul rĕsboaelor religioase; dar chiar daca ar fi ieri, ar fi acelaşi lucru. Nu, nu 'mi-e frică de foame.

— Dar ce te torturează, daca spuî că apa nu se mai poate urca.

— Simţiţi vr'o greutate în cap, un fel de ameţeală? respiraţi lesne? eŭ unul nu respir uşor.

— Mie 'mi-este capul greŭ.

— Mie 'mi bate inima cu putere.

— Mie 'mi svăcneşte tâmplele.

— Eŭ m'am prostit.

— Eî bine! aci este pericolul acum. Cât timp putem trăi în acest aer? nu sciŭ. Daca aş fi un savaut în loc d'a fi un ignorant, v'aş spune. Acum nu şciŭ nimic; suntem la vr'o patruzeci de metri sub pamênt, şi probabil, avem treî-zeci şi cinci saŭ patru-zeci de metri d'asupra noastră; aceasta înseamnă că aerul sufere o presiune de patru saŭ cinci atmosfere. Cum vom trăi în acest aer comprimat? Iată ce ar trebui să şcim, şi ceea ce vom afla pe socoteala noastră poate.

N'aveam nici o ideie de ce este aerul comprimat, şi poate că pentru aceasta, am fost foarte speriat de vorbele maestrului; tovarăşii mei mi se părură, de asemenea, foarte impresionaţi; nu şciaŭ mai mult de cât mine, şi, asupra lor, ca şi asupra mea, necunoscutul produse efectul séŭ neliniştitor.

Cât pentru maestru, el nu pierdea conscliinţa situaţiunii noastre disperate şi cu toate că o vedea limpede în toată grozăvia eî, se gândea numai la mijloacele cu cari să organiseze apărarea.

— Acum, zise el, trebuie să gândim cum să stăm aci, fără pericol d'a aluneca în apă.

— Avem săpăturî.

— Credeţi oare că n'o să vĕ obosiţi, stând în aceiaşi posiţiune?

— Creziî că o să stăm aci multă vreme?

— Pot eŭ să şciŭ!

— O să ne vie în ajutor.

— Aşa este, dar ca să ne vie în ajutor, trebuie ca să poată veni. Cât timp va trece înainte d a se întreprinde scăparea noastră? Numai ceî ce sunt pe pământ o pot spune, Noi cari suntem dedesubt, trebuie să facem ca să fim cât mai puţin rĕŭ, căci daca unul din noi alunecă, este pierdut.

— Trebuie să ne legăm cu toţiî.

— Dar frânghiî?

— Trebuie să ne ţinem de mână.

— Crez că cel mai bun lucru este să ne săpăm trepte ca într'o scară; suntem şapte, pe două trepte marî ne vom putea aşeza cu toţiî; patru vom fi pe prima, iar treî pe a doua.

— Cu ce să săpăm?

— N'avem târnăcoape.

— Cu cărligile de la lampe în părţile pulversitate, cu cuţitele în părţile tarî.

— Nu vom putea nici-o-dată.

— Nu vorbi aşa, Pagés; în situaţiunea noastră se poate orî-ce ca să ne scăpăm viaţa; daca somnul va coprinde pe unul din noi aşa cum suntem în acest moment, acela va fi pierdut.

(Va urma).

www.dacoromanica.ro

Eftimiu Constantin, (cofetarĭ) Piaţa Sf. Anton, Nr. 16.

Fraţii I. Gologan, recomandămŭ magasiuulŭ nostru de Coloniale şi Delicatese din Calea Victoriei No. 80, cât şi cel din Strada Lipscani No. 53, pe lângă acestea posedăm un mare depoŭ de caşcaval şi brânzeturĭ de braşov. Se primesc orĭce comenzĭ de la D-niĭ comercianţi, se găseşte şi o adevĕrată ţuică „bătrână“ cu preţurĭ convenabile.

Iordache N. Ionescu (restaurant) Strada Covaci, No. 3, Deposit de vinurĭ indigene şi streine.

Ioan Pencovicĭ, (lipscanĭ) Strada Lipscanĭ Nr. 24, Specialităţĭ de mătăsurĭ, lânurĭ, dantele, confecţioane gata, stofe de mobile, covoare, pordălărit de diferite calităţi. Vĕnzare cu preţurĭ foarte reduse.

Vasile Georgescu, Fabricantŭ de Paste, Uleiurĭ, Scobeală şi moară de măcinat făinurĭ, Str. Soareluĭ No. 13. Suburbia Manea Brutaru, Culoarea Verde

De vînzare maclaturĭ
14, Strada Covaci, 14.

D. J. MARTINOVICI
s'a mutat
Str. Carol I, No. 2

Medalie de aur

TIPO-LITOGRAFIA

FABRICĂ DE REGISTRE, LINIATURĂ, STERIOTIPIE ŞI GALVANOPLASTICA

Medalie de aur

STEF. MIHALESCU

BUCURESCI, STRADA COVACI, 14.

ATELIERUL **LITOGRAFIC** esecută elegant; TABLOURI GRAFICE, **PORTRETE,** DIPLOME, CHARTE, ACŢIUNI, **PLANURI, FACTURI,** etc *in diferite culorĭ.*

ESACTITATE

ACEST STABILIMENT efectuează tot felul de lucrărĭ atingĕtoare de specialitatea sa precum: Cărţi sciinţifice, Ziare in orĭ-ce formate şi in diferite limbĭ, Afişe in diferite culorĭ, Compturĭ, Cărţi de visită şi de logodnă, Invitaţiĭ de cununiĭ şi decese, Registre pentru toate speciele de servicĭĭ, Bonurĭ in diferite culorĭ fine, Tarife şi anunţurĭ comerciale şi industriale, Orĭ-ce fel de imprimate ale tutor autorităţilor, Bilete şi condicĭ pentru păduri, câmp, morĭ, accise, etc. etc.

ACURATETIA

FABRICA DE **REGISTRE** se primesc ORI-CE COMANDE IN **ACĔSTA SPECIALITATE** se efectuează *promptŭ şi elegantŭ.*

Se primescŭ comande de Liniatură, Stereotipie şi Galvanoplastica.

INSTITUTU MEDICAL
BUCURESCI
6, STRADA VESTEI, 6.

Secţia medicală.
1. Hydroterapia, 2. Electrizare, 3. Orthopedie, 4 Gimnastică Medicală, 5, Inhalaţiĭ, 6. Masajiŭ sistematic, 7. Serviciul la domiciliŭ, 8. Consultaţiĭ medicale.

Secţia higiénică

1 Bae abur	3.—
1 Bae de putină cu şi fără duşe	2.50
medicamente	1.—
1 duşe rece sistematică	1.50

BAI DE ABUR ŞI DE PUTINA

Nota. 1. Băile de abur sunt deschise in toate zilele de la 7 ore dimineţa pênĕ la 7 ore séra.
2. Pentru Dame însă, băile de abur, odată pe sĕptĕmână Vinerea, la 7 ore dimineaţa pênĕ la 2 post-merid.
Preţurile la secţia medicală conform prospectuluĭ.

Direcţiunea.

DE INCHIRIAT

Camere şi apartamente mobilate in Strada Lipscani, No. 81 cu luna şi anu in cea maĭ bună curăţenie şi serviciŭ cu preţurĭ scădute, de la 20 leĭ camera pe lună şi pănă la 55 leĭ plătiţĭ inainte pe 15 zile.

TAPETURI,
PERVASURI POLEITE
ŞI
PLAFUNURI IN RELIEF,
VERGELE DE ALAMA PENTRU SCĂRI, STICLE PENTRU UŞI
(GARD-PORT)
din cele maĭ renumite fabrice, cu preţurĭ foarte moderate, recomandă Onorabiluluĭ Public sub-semnatul
H. HÖNICH
Tapiţer şi decorator
No. 3, Strada Ştirbeĭ-Vodă, No. 3.

Franz Walser
Bucuresci, Calea Griviţeĭ No. 65.

Cel maĭ mare depoŭ din România de Pompe, contra incendiuluĭ, după sistemul cel maĭ nouĭ. 50

Pompe hidraulice şi puţurĭ pentru casă, grădinĭ etc. de la cea maĭ mică adâncime şi pănă la 1000 metri.
Pompe pentru alimentarea cazanelor cu abur.
Pompe rotate pentru vin, rachiŭ, spirt, bere.
Motorĭ spre punerea aparatelor de pompe in funcţiune.
Articole pentru conducte de apĕ şi stabilim. de băĭ
Instalarea acestor lucrărĭ se esecută de lucr. sp.

Instalarea acestor lucrărĭ se esecută prin lucrătorĭ speciaĭĭ, cu cea maĭ mare promptitudine

CAPSULE DE SULFAT DE CHININA
de PELLETIER
DIS DE TREI CAŞETURI SAU FELURI DE FABRICATIUNI

De vr'uă câţi-va ani sulfatul de chinina este obiectul a numerose alteraţiuni prin amestecarea lui cu cinconina şi diferitele sărurĭ derivate a le cósei de quinquina ce au uă valóre intrinsecă şi medicamentósă de dece orĭ maĭ inferiorĭ. Assistenţa publică din Paris, victimă a acestei fraude, descoperi că chinina intrebuinţate in spitalele ce depinde de administraţia ei, conţine 43 la 100 de cinconină; de la acea epocă, acĕstă administraţie nu intrebuinţeadă de cât Sulfatul de Chinina al lui Pelletier, singurul declarat ca cel maĭ curat de către Academia de Medicină.

Pentru a satisface cererea corpului medical-Dall' Armet de Lisle şi Cnie, fabrică astă-di afară de sulfatul lor cristalisat, sulfatul de chinina al lui Pelletier in capsule aferice conţinând fie care 10 centigrame, având proprietatea de-a se topi fórte lesne in stomac, de nu se futăresc şi se usucă ca hapurile şi drageurile şi se conserveadă fórte mult timp ce ca le face să fie indispensabile călătorilor şi persónelor că locuesc la ţară.

Capsulele cu sulfat de chinina de Pelletier vindecă *durerea de cap, nevralgiile, migrenele, frigurile intermitente-palustre.* Este medicamentul cel maĭ mult intrebuinţat contra *lingurói, bólelor ficatului,* a le *splinei,* precum contra *podagrei, reumatismului,* el modereadă *transpiraţuinea* şi combate *sudorile nopturne.* La dosa de una sau dóuă capsule pe dĭĭ, ele constitue cel maĭ bun tonic-imputernicitor. Capsulele Pelletier se vând in flacóne de 10 şi 20 capsule.

PARIS: RIGAUD şi DUSART succesorĭ vechei case GRIMAULT şi Cnie.
Deposite in principalele pharmacii.

Institutul BERGAMENTER
(Fondat şi autorisat de onor. Minister 1875)

Direcţiunea are onoare a face cunoscut că Institutul in aursul luneĭ Aprilie a. c. se va muta in
Strada Bibescu-Vodă, 1
(Casele dl-uĭ Obedeanu)
din causa mărireĭ numerului elevilor. Incăperile spaţioase luminoase indeplinind toate cerinţele *igenice* şi *pedagogice*
Internat, Semi-internat, Externat,
pentru băeţĭ de la 6—14 anĭ.

Instrucţiune in limba **română, germană** şi **francesa** predată de profesorĭ probatĭ conform programeĭ onor. Minister al Cultelor şi instrucţiuniĭ publice.
Pentru elevĭ carĭ frecuenteză regulat cursul, Direcţiunea *garanteză* promovarea lor in *gimnasiŭ* saŭ *şcoala de Comerciŭ.* Localul ne permite d'a primi chiar şi acuma elevĭ micĭ pentru clasa I-a spre a fi preparaţĭ maĭ bine pentru anul şcolar viitor.
Desluşirile necesarĭ se pot afla in Cancelaria Institutuluĭ.

Direcţiunea.

Analisate şi aprobate de Onor. Consiliu medical superior.

En detaĭl la toate farmaciele

Bronşita. Oftica şi toate Boalele de pept
Goudron Berlandt (Licoare, Pilule şi sirop)
BOALELE DE PIELE
Săpun Berlandt
Epilepsia şi tóte Bólele nervóse
Pilulele Berlandt cu bromur de fer

En detaĭl la toate farmaciele

En gros la Drogueria J. Ovessa şi farmacia E. J. Risdoerfer

Cea maĭ bună hărtie igienică de ţigărĭ este
Derobanţul, Les Dernières Cartouches şi L'Indépendance de la Roumanie
Fabricat de Fraţiĭ BRAUNSTEIN

Această hărtie analisată de cătră d. doctor Bernath, directorul laboratoruluĭ chimic a Oficieĭ Spitalelor civile şi al Facultăţiĭ de medicină din Bucureştĭ, s'a constatat ca cea maĭ bună in toate privinţele din toate hărriile de ţigară ce se importă in ţară, de ore-ce ea reunesce toate proprietăţile unei hărtiĭ de ţigară ireproşabilă, fiind cu desĕvêrşire lipsită de pe contra ţigară sarmală, cum şi de substanţe lemnoase şi fabricată numaĭ de aţă.
A se ferĭ de contrafacere. Numaĭ atunci sunt veritabile, când fie-care foiţă posedă filigrana şi pe scoarţă semnătura noastră

Fraţiĭ Braunstein.

HOTEL FIESCHI
BUCURESCI
SITUAT IN CENTRUL ORAŞULUI
— No. 7, Strada Şelari, No. 7 —
Se găsesc apartamente pentru familiĭ cu anul şi cu luna cu preţurĭ foarte moderate. — Camere de la fr. 1—5 pe zi. — La etagiul III-lea odăĭ frumoase cu fr. 25 pe lună.
Salonŭ de danţŭ pentru balurĭ, nunţĭ şi adunărĭ.

ANUNCIU

De vĕnzare cu preţ avantagiosŭ Moşia mea din cătunulŭ Coslugea, plasa Silistra-Nouĕ, judeţul Constanţa in intindere de 227 hectare pământ de cultura, 414 hect. pădure 11½ hect. fânеţe, o grădină pentru zarzavat arendată cu 50 lire anual, maĭ multe case de locuinţă pentru stăpân şi servitorĭ, hambare, saivane, 2 morĭ cu abur, 1 batoză de treerat, instrumentele de agricultură, vite marĭ şi micĭ—şi semănătură de tómnoă 250 chile de Dobrogea grăŭ şi 32 chile orz.
Doritorĭ să bine-voiască a se adresa in Coslugea la subsemnatul proprietar.

Aliş Paşa.

DOI PUDLI
de lux tinerĭ sunt de vĕnzare in str. Berzi, 56.

DE INCHIRIAT

In curtea caselor din calea Văcărescĭ No 46 sunt de inchiriat de la Sf. Gheorghe viitor, o pivniţă boltită, un grajd cu odae, un şopron şi maĭ multe magazii. Doritorĭ de a le lua cu chirie se vor adresa Calea Văcărescĭ 42, la d. Pancu.

Către numeroasa noastră Clientelă din Capitală şi Provincie.

Domnilor,

Avem onoare a vĕ informa, că primul transport de haine confecţionate pentru bărbaţi şi băeţi de Primă-Vară şi Vară aŭ sosit deja la

EN GROS & EN DETAIL

„MARELE BAZAR DE ROMANIA“

BUCURESCI, STRADA ŞELARI No. 7, SUB HOTEL FIESCHI

EN GROS & EN DETAIL

din *propria noastră fabricaţiune* din Europa, cea maĭ distinsă şi renumită pentru eleganţa croeliĭ, soliditatea confecţiuniĭ şi nemerita alegere a nuanţelor, astfel că, putem zice: in comande speciale, şi cu intreitul preţ ce aţĭ putea plăti aiurea, nu aţĭ putea avea avantagele fabricaţiuneĭ noastre destul de modeste şi in preţurĭ.

Recomandăm la atenţiunea D-vóstră marele asortiment ce am primit de

PARDESIURI ŞI COSTUME „UNION“

din veritabile stofe, Cotcimen, Diagonal, Travers, Camgarn, Şeveot, Tricot, etc., etc.

REDINGOTE-„BISMARK“

Pantaloni fantasie-Caro si Rayé. -- Gile-Brosche de Lâna si Docs Englezesc

COSTUME FINE PENTRU SALON — FRACURI ŞI GHEROACE

— de Pervien, de Brün & Drap de Sedan. —

Marele Bazar de Romania
STRADA ŞELARI No. 7. SUB HOTEL FIESCHI

NB. — Vĕ rugăm a nota „Numĕrul 7“ spre a evita confusiunĭ regretabile.

DE INCHIRIAT

Casele din strada Clopotaru No. 13 cu 3 camere sus şi 4 jos şi o bucătărie in curte. având şi pimniţă.

DE INCHIRIAT

Casele cele marĭ din curte, Calea Moşilor 138 cu 20 camere, 4 saloane, grajd, şopron, bune pentru un pensiun, saŭ şcoală reală, de comerţ saŭ grădină de copiĭ, saŭ pentru o berărie, club altele, având grădină mare pănă in Strada Vînturuluĭ. 109

DE INCHIRIAT

Una magasie de lemne vis-a-vis de gara Thergo-Vesci, doĭ grădinĭ de pometurĭ tot vis-a-vis de gară, douĕ perechĭ de case in Dealul-Spiri, Strada Seneca No. 4, aproape de Strada Casărmi sunt de inchiriat.
Doritorĭ se vor adresa la proprietara Paulina Slănicoanu vis-a-vis de Gara Thergo-Vesci No. 124. 62

DE VENZARE

Casele din strada Stirbeĭ-vodă No. 128. Compuse din 4 camere de stăpân, douĕ cuhni şi grădină cu pomĭ roditorĭ, doritorĭ să se adreseze calea Rahoveĭ N. 146.

UN TĔNĔR

doresce a găsi o meditaţiune pentru clasele primare şi gimnasiale. A se adresa la administraţia acestuĭ ziar

Tipo-litografia Stefan Mihalescu, Strada Covaci, 14.

www.dacoromanica.ro